

KISS ANNA

El, hová

*Minden úgy
tolul világra,
felhőből
felhő az ágra,*

*el, hová,
világon túlra,
ponyváink
repednek újra,*

*bár ha szél,
felhők ha látják,
szentülnek az
égi pályák,*

*omlanak,
magasra nőnek,
nagy világos
vizek dúlnak,*

*omlanak,
alámerülnek,
vizek dúlnak,
szelek fújnak,*

*szentülnek az
égi pályák,
szélbe a világok
múlnak,*

*múlnak a
szerelmek, fájnak,
vetve a
vetetlen ágyak,*

*minden úgy
tolul világra,
felhőből
felhő az ágra,*

*minden úgy
tolul világra,
mintha múlni,
boldog isten!,*

*szentülnek az
égi pályák,
ringyem-rongyom
válik tőled,*

*szélbe a
világok múlnak,
majd omolva
felmerülnek,*

*minden úgy
tolul világra,
felhőből
felhő az ágra,*

*múlnak a
szerelmek, fájnak,
vetve a
vetetlen ágyak,*

*szentülnek az
égi pályák,
szélbe a világok
múlnak,*

*omlanak,
alámerülnek,
vizek dúlnak,
szelek fújnak,*

*omlanak,
magasra nőnek,
mintha fájna
az időnek,*

*vergődnek
másik világra,
ringyem-rongyom
el se szállna,*

*bár, ha szél,
felhők ha látják,
szentülnek az
égi pályák,*

*el, hová,
világon túlra,
ponyváink
repednek újra.*

Párnák világos ormán

Szomjazom

ajtó-gyolcson
át világos
éjre, a
holdra, mint
kút vizére,
mi hét napig
ér fel

szélben
villanó fénnel,
én széljárta
házam
sem oltja
lázam –
szomjazom,
sápadt herceg,

bánatodra, a
szélre,

függöny-gyolcsot
felvető
szélre, mi
hét napig
ér fel
ajtaimhoz,

párnák világos
ormán hunyt
szemmel
láz, lassú
órák
lassan omló

birs-virág-
perceivel
telnek a világ
mély sebei,
fájnak,
álmodom
veled, herceg,

és szomjazom,

ajtó-gyolcson
át világos
éjre, halk
holdra, mint
kút vizére,
mi hét napig
ér fel

szélben villanó
szírommal,
fénnel,
én széljárta
házam,
nem múltó
álmom, lázam –
szomjazom

függöny-gyolcsot
felvető szélre,
mi álomi
utakról
hét napig
ér fel, ha

néha reggel,
párnák világos
ormán
hunyt szemmel,
láz, lassú
órák
lassan omló

naspolya-virág-
perceivel
fedve a
világ
mély sebei,

szomjazom
bánatod,

ajtó-gyolcson
áttűnő
alak, tudd,
hét nap az
álom, míg víz
s a szél, hogy
vártalak,
ujjamon már
ezüstöd.